

Хоч раз на рік ми можем не боятися —
Діду Морозе, ніс нам холоди!
Ти ж, вовче, не взувайсь у хитрі тихі капці,
І ти, лисице, ти з біноклем не ходи!

Сьогодні ми й собі йдемо, як люди,—
З капустою у Діда пироги!
І пише літо нам оте, яке ще буде,
Щоб ми до нього бігли крізь сніги.

Від ластівок вітальні телеграми
Прийшли із Африки нам, зайцям-русакам.
Вітри ж тим часом білими руками
Нам вуха труть, аж в носі коле нам!

Хоч раз в житті ми можем не боятися,
Не плутать свої заячі сліди!
Ти ж, вовче, не взувайсь в старі у вовчі капці,
І ти, лисице, ти з біноклем не ходи!